

thi man maa jo gaa ud fra, at de ærede Medlemmer, der af gode saglige Grunde ved anden Behandling stemte for dette Forslag, ogsaa ved tredie Behandling ville stemme derfor.

Om selve Sagens Realitet tror jeg ikke der er Grund til at gøre mange Bemærkninger, men der er dog en enkelt Ting, jeg vil sige i Anledning af en Betragtning, der maaske har bidt sig fast fra anden Behandling. Den fremsattes af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) og gik ud paa, at han i og for sig var venlig stemt overfor den Art Bevillinger, men, sagde det ærede Medlem, Befolkningen kan ogsaa selv bidrage sin Del dertil. Saa vidt jeg forstod denne Bemærkning, var det ærede Medlems Tanke den, at Befolkningen ikke bidrager nogen Del til Folkeuniversitetsforedragene. Saafremt andre ærede Medlemmer skulle mene det samme, vil jeg gerne oplyse, at dette er ikke rigtigt. Det Statstilskud, der ydes til Folkeuniversitetsforedragene, svarer, som det allerede fremgik af det ærede Medlem fra Vinderups (Moltesen) Udtalelser ved anden Behandling, meget langt fra til det Beløb, som i det hele taget medgaar til denne Undervisning. Det gaar aldeles overvejende til en Art Støtte af mere tilfældig, mere supplerende Karakter. Der afholdes af det Rejseudgifter, nogle Diæt-omkostninger, nogle Udgifter til Grundrids, til Lysbilleder og andet lignende. Det er væsentlig dette, der afholdes af de 8,000 Kr., hvorimod Hovedparten af Udgifterne, baade de lokale og Udgifterne til Foredragsholdere, aldeles overvejende afholdes af Bidrag, som Medlemmerne i vedkommende Forening selv yde.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning af Hensyn til ærede Medlemmer, for hvem maaske selve Hensynet til de 8,000 Kr. er det afgørende. Jeg kunde have Lyst til lige at pege paa et Punkt, hvor jeg tænker mig, at man, uden at gøre nogen som helst Skade, kunde spare et tilsvarende Beløb. Staten har i dette Øjeblik ikke mindre end 6 forskellige militære Biblioteker, der ere anbragte i forskellige Bydele i København. Følgen af, at disse Biblioteker, som have den Opgave at anskaffe militær-videnskabelig Litteratur, paa den Maade ere splittede, er for det første denne, at man i mange Tilfælde køber det samme Eksemplar af den samme Bog forskellige Steder, at man altsaa faar flere Eksemplarer af den, og for det andet koster det sikkert ikke helt lidt i Administrationsudgifter, Bibliotekarudgifter og

lignende at have disse 6 forskellige Biblioteker. Nu kan jeg naturligvis kun glæde mig over, at vore Officerers Lyst til at læse krigsvidenskabelig Litteratur er saa stor, som den maa antages at være for at have fremkaldt disse 6 Biblioteker. Jeg for min Del vilde ønske, at den vilde vokse endnu meget mere, idet jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at hvis denne Læsning blev plejet med tilstrækkelig Omhu og Energi, vilde det forbedre deres Opfattelse af Danmarks militære Stilling i den Retning, jeg ønsker. Men dette skal jeg nu lade staa ved sit Værd. Det, det for mig kommer an paa, er, at der her er en lille Besparelse, man kunde foretage, og som efter al Sandsynlighed rigeligt vilde dække det, der i dette Tilfælde er Tale om. Dette er nu ikke det afgørende, thi naturligvis vilde en saadan Besparelse ikke forslaa forfærdelig meget, den vilde ikke spille nogen stor Rolle. Men det vilde altid have en vis Kuriositetens Interesse, om det en Gang kunde lykkes at tilvejebringe blot en enkelt Besparelse ogsaa paa dette Omraade.

Vi have i de sidste Dage her i Tinget set adskillige Forslag om Tilskud til kulturelle Bestræbelser stemte ned, Forslag om Tilskud til Foredrag af den ene og den anden Art. Jeg for mit Vedkommende har set dette med Beklagelse. Jeg tror, det er en slet og uklog Sparsommelighed at spare paa Tilskuddene til de Foretagender, der bidrage til at forøge Indsigten og Dygtigheden i den danske Befolkning og forøge denne Indsigt og Dygtighed paa en saadan Maade, at det ogsaa styrker Befolkningen i dens økonomiske Arbejde. Jeg tror, at det Tab, vi lide som Følge af disse Forkastelser, er større end den Besparelse, der vindes ved, at disse Foredrag maaske ikke afholdes i den nærmeste Tid. Men jeg vil gerne gentage, hvad det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) stærkt betonede ved anden Behandling, at disse andre Foredrag ere Foredrag af en helt anden Art, end der er Tale om ved den særlige Bevilling, vi her staa overfor. De andre Foredrag ere af mere faglig Karakter og ogsaa af mere spredt Karakter, have mere Enkeltforedragets Præg. Det, her er Tale om ved Folkeuniversitetet, er at borttage Statstilskuddet fra en Statsinstitution, der nu har virket i en betydelig Aarrække, som efterhaanden har faaet en Stilling, som er — jeg vil ikke sige af samme Betydning som Folkehøjskolen, men som maa paralleliseres med Folkehøjskolen og ikke med almindelig